

નાસ્તિક કોણ? અને સાચો આસ્તિક કોણ?

બ્રહ્માકુમાર પ્રકુલચંદ્ર શાહ; (મો) 9825892710

પરમાત્મા છે કે કેમ? માનો કે છે, તો પરમાત્મા કોણ છે ? કેવો છે ? ક્યાં છે ? આપણો તેની સાથે શું સંબંધ છે? વગેરે પ્રશ્નો પણ વિચાર માગી લે છે. કારણ કે આ અંગે વિશ્વમાં આજે અનેક માન્યતાઓ, વિચારધારાઓ પ્રવર્તે છે અને તેમાંની કેટલીક તો તદ્દન વિરોધાભાસી માન્યતાઓ છે. જેમકે નાસ્તિકવાદ-આસ્તિકવાદ ; એકેશ્વરવાદ-અનેકેશ્વરવાદ ; દ્વૈતવાદ-અદ્વૈતવાદ: અવતારવાદ -

બિનઅવતારવાદ, સગુણ સાકારવાદ - નિર્ગુણ નિરાકારવાદ વગેરે. આ વિરોધાભાસી માન્યતાઓમાં સૌથી મહત્વની છે નાસ્તિકવાદ-આસ્તિકવાદ. સામાન્ય રીતે જે વ્યક્તિ પરમાત્માના અસ્તિત્વનો તેમજ માનવ શરીરમાં રહેલી ચેતના (આત્મા)નો સ્વીકાર જ નથી કરતો અને તેમ માને છે કે પરમાત્મા કે જીવાત્મા જેવી કોઈ હસ્તીનું કોઈ અસ્તિત્વ જ નથી, ઈશ્વર એ તો માનવીના મનની ઉપજ માત્ર છે, તેને ચોકકસપણે આપણે નાસ્તિક કહીશું. તેની સામે જે વ્યક્તિ પરમાત્માના અસ્તિત્વનો સ્વીકાર કરે છે અને પોતાની આસ્થા પ્રમાણે ઈશ્વરને કોઈ પણ સ્વરૂપે યાદ કરે છે તેને સામાન્ય રીતે આપણે આસ્તિક માનીએ છીએ ભલે પછી તેને ઈશ્વરનો સત્ય પરિચય હોય કે ન હોય.

આજે પણ આ બંને વાદો ટકેલા છે. કારણ કે હજુ સુધી નાસ્તિકવાદીઓ એવી કોઈ તાર્કિક કે વૈજ્ઞાનિક સાબિતી આપી શક્યા નથી કે ઈશ્વરનું કોઈ અસ્તિત્વ જ નથી. તે જ રીતે આસ્તિકવાદીઓ પણ એવી કોઈ સચોટ તાર્કિક કે વૈજ્ઞાનિક સાબિતી નાસ્તિકવાદીઓને પણ આપી શક્યા નથી કે લો આ છે ઈશ્વર મળી લો તેને. ભલે નાસ્તિકવાદીઓ ઈશ્વરનો સ્વીકાર કરતાં નથી અને પોતાને નાસ્તિક કહેવડાવે છે. પરંતુ જાણે અજાણે પણ કોઈવાર તેમનાથી પણ ઈશ્વરનો સ્વીકાર થઈ જ જતો હોય છે. આ અંગે એક ટુચકો પ્રચલિત છે. એકવાર નાસ્તિકવાદીઓના એક સંગઠને વિશેષ મીટીંગનું આયોજન કર્યું. એજંડા હતો

કે આજે વિસ્તૃત ચર્ચા બાદ એવા સચોટ મુદ્દાઓ તારવી કાઢવા કે આપણે સાબિત કરી શકીએ કે ઈશ્વર જેવી કોઈ હસ્તી કે વસ્તુ છે જ નહીં. ખૂબ ચર્ચા બાદ ખૂબ સુંદર મુદ્દાઓ બધાએ મળીને શોધી કાઢ્યા . અને અંતે મીટીંગના સંચાલકે બધા સભ્યોનો આભાર માનતા કહ્યું “Thank God that today we could prove that there is nothing like God“. અર્થાત આપણે ઈશ્વરનો આભાર માનીએ છીએ કે

આજે આપણે સાબિત કરી શક્યા કે ઈશ્વર જેવી કોઈ હસ્તી જ નથી.

આવો હવે આસ્તિકવાદીઓ પર આવીએ. ઉપર જણાવ્યું તેમ જે ઈશ્વરના અસ્તિત્વનો સ્વીકાર કરે છે તેમજ તેને કોઈ પણ સ્વરૂપે આસ્થા તેમજ શ્રદ્ધાથી યાદ કરે છે, કેટલાંક તેનાથી ડરીને પણ ચાલે છે, તેને સામાન્ય રીતે આપણે આસ્તિક માનીએ છીએ. ભલે પછી તેને પરમાત્માનો યથાર્થ પરિચય હોય કે ન હોય. ઈશ્વરનો સ્વીકાર ન કરનાર તો નાસ્તિક છે જ પરંતુ ઈશ્વરના અસ્તિત્વનો કોઈપણ સ્વરૂપે સ્વીકાર કરનારને તેમજ પોત પોતાની માન્યતા કે શ્રદ્ધાના આધારે તેને યાદ કરનારને કે તેની પુજા -અર્ચના કરનારને શું આપણે સાચો આસ્તિક કહી શકીએ? આમાંના કેટલાકની શ્રદ્ધાનું સ્વરૂપ અંધશ્રદ્ધા પણ હોઈ શકે છે. વિવેકથી વિચારીએ તો આપણે તેને કદાચ આસ્તિક કહી શકીએ પરંતુ સાચો આસ્તિક કેવી રીતે કહી શકીએ? જેને ઈશ્વરનો સત્ય પરિચય જ નથી, જે ઈશ્વરને માને છે પરંતુ જાણતો નથી, તો શું તેને સાચો આસ્તિક કહી શકાય ?

આ સંદર્ભમાં વિચારીએ તો આપણે સાચો આસ્તિક તો તેનેજ કહી શકીએ

(૧) જેને ઈશ્વરનો સત્ય પરિચય છે. તે કોણ છે ? તે કેવો છે ? તે ક્યાં છે ? બેહદ ના આ વિશ્વ નાટકમાં

तेनो पाई शुं छे ? केवी रीते छे ? क्यारे छे? शा माटे छे? तेना स्पष्ट उत्तरो जेनी पासे होय.

(२) आ उपरांत ते अे पए जारे छे के हुं कोए छुं? हुं केवो छुं? हुं क्यथी आव्यो छुं अने मारे क्यं जवानुं छे? आ विश्व नाटकमां मारो जन्म जन्मांतरनो शुं पाई छे? मारा जुवननुं लक्ष शुं छे?

(३) जे सत्य अेकेधर साथे निस्वार्थ प्रेमना संबंधथी जोडाअेलो छे, तेना साथनो अनुभव करी रहयो छे अने ईश्वरनी श्रीमत पर याली ईश्वर पासेथी अनेक प्राप्ति करी रहयो छे.

उपरोक्त संदर्भमां जोईअे तो भले पोताने आस्तिक कहेवडावनाराओ विश्वमां करोडोनी संभ्यामां जोवा मणशे परंतु साया आस्तिक भुबज जुज जोवा मणशे. सदीओथी आपणे ईश्वर पर आस्था अने श्रद्धा राभी तेनी अनेक रीते अनेक स्वरूपे आराधना करी, पुजा अर्यना करी, यज्ञ कर्या, जप कर्या, माणाओ डेरवी, तीर्थ यात्राओ करी, अनेक कष्ट वेठया परंतु आ बधु करवा छतां आपणी तेमज समग्र विश्वनी आजे हालत शुं थई गई ते आपणे आजे प्रत्यक्ष जोई रह्या छीअे. आपणे सौ आ विश्व नाटकमां आपणो पाई भजवता भजवता पगथीया उतरता ज गया अने आजे कणीकाणना अंतिम समये आवी पहोय्या छीअे. सृष्टियकना संदर्भमां जोईअे तो सतयुग, त्रेतायुग अर्थात ब्रह्माना दिवस दरम्यान आपणा जन्मो सतोगुणमां पसार थया. त्यार बाए द्वापरयुगना जन्मो रजोगुणी अवस्थामां, अने कलयुगना अंतिम जन्मो तमोगुणी अवस्थामां पसार कर्या. आपना कष्टो पए उत्तरो उत्तर वधतां गया.

अर्थात आपणे आंशिक रीते भले आपणी जतने आस्तिक कहेवडावीअे परंतु शुं हुं सायो आस्तिक छुं ते स्वयंने पुछवानो समय आवी गयो छे. इरीथी जो सृष्टियकना संदर्भमां जोईअे तो, भले आपणे आपणा द्वापर-कलयुगना जन्मो दरम्यान साया आस्तिक न बनी शक्या, परंतु आजनो आ समय आपणा माटे संपूर्ण साया आस्तिक बनवानो सोनेरी अवसर छे. कारणके निर्विवाए अेवा आ सृष्टियकमां कनिष्ठ कलयुग पछी श्रेष्ठ सतयुग आवे छे अर्थात

कलीयुगना विनाश बाए सतयुगनी स्थापना थाय छे. आ महान परीवर्तन लाववुं अे कोई मनुष्य माटे संभव नथी परंतु आ महा परिवर्तननुं कार्य, स्वयं सर्व शक्तिमान परमात्मा द्वारा ज संपन्न थई शके. कलयुगनो अंत अने सतयुगनी शुरुआत वय्येना आ परीवर्तनना समयने आपणे संगमयुग कही शकीअे. आ समये सर्व धर्मनी आत्माओना पिता, जगत नियंता ज्योतिर्बिंदु स्वरूप परमात्मा शिव पोते ज आपेला वचन अनुसार धरती पर अवतरण करे छे. अने समग्र विश्वनी आत्माओने स्वयंनो स्पष्ट परिचय आपे छे. साथे साथे आपणे जे मनुष्य आत्माओ छीअे तेनो पए परिचय आपे छे. साया आस्तिक होवा अंगेना जे केटलांक प्रश्नोना आगण उपर जे उल्लेख करवामां आव्यो छे तेना पए स्पष्ट सयोट उत्तरो तेओ आपी रह्या छे. आ विश्व नाटकनो आदि, मध्य, अंत शुं छे ? ते कया सिध्दांतो पर याली रह्युं छे ? समग्र ब्रह्मांडनी भूगोण शुं छे ? मारा आ सृष्टिनाटकमां केटला अने केवा जन्मो छे ? आ सर्व प्रश्नोना उत्तर पए सर्वज्ञ परमात्मा आपी रह्या छे. आज समय छे के ज्यारे आपणे ईश्वरने साया अर्थमां ओणभी तेनी साथे संबंध जोडी, तेनी श्रीमत पर याली आपणे साया अर्थमां आस्तिक बनीअे. साया आस्तिक बनी आपना जुवनने दिव्य बनावीअे तेमज ईश्वर साथेना आपना सर्व संबंधोना सार्थक अनुभव करीअे. साथे साथे आवनार सतयुगमां आपणा देवी देवता स्वरूपना पाईने निश्चित करीअे.

----- 00000 -----

